

TỔNG HỢP NHỮNG KẾT BÀI VỀ ĐOẠN TRÍCH TRAO DUYÊN CỦA NGUYỄN DU

1. Kết bài 1

Như vậy qua đây ta thấy được những tâm tư của nàng Thúy Kiều. Tình đầu là thứ tình cảm thiêng liêng đẹp đẽ nhất, duyên phận vốn trở trêu với con người. Chính vì thế chữ tình kia không trọn cho phận má đào. Cô không muốn chàng Kim đợi chờ mình mà mong rằng Thúy Vân em cô sẽ giúp cho anh có một cuộc sống hạnh phúc. Dẫu biết vậy nhưng nàng không khỏi đau khổ khi trao duyên.

2. Kết bài 2

Vậy đấy, lời trao duyên đứt ruột đã hoá thành lời trăng trối! Hình như cái tố chất đặc thù của người nghệ sĩ chính là sự cảm thông. Khả năng cảm thông sâu sắc khiến cho người nghệ sĩ đã hóa thân thành người trong cuộc, nhập thân thành người trong cuộc đến từng thoáng rợn mơ hồ nhất của xúc cảm để nói lên những tiếng nói sâu xa kín khuất nhất của cõi lòng. Nguyễn Du đã làm được điều đó. Nguyễn Du đã hoá thành Thúy Kiều. Đến nỗi Thúy Kiều trao duyên mà ngỡ như chính Nguyễn Du đang đứt ruột trao duyên.

3. Kết bài 3

Bằng nghệ thuật miêu tả nội tâm nhân vật đặc sắc, ngôn từ hàm súc cô đọng Nguyễn Du đã khắc họa thành công nỗi đau đớn, xót xa đến tột cùng khi Kiều phải trao duyên cho em. Đồng thời cũng cho thấy sự cảm thương của nhà văn cho số phận bất hạnh của Thúy Kiều - kiếp hồng nhan bạc mệnh trong xã hội phong kiến.

4. Kết bài 4

Chỉ qua đoạn Trao duyên, chúng ta cũng cảm nhận được Thúy Kiều là một cô gái giàu tình cảm, giàu đức hi sinh, có ý thức về tình yêu và cuộc sống. Một nhân cách như vậy mà vừa chớm bước vào đời như một bông hoa mới nở đã bị sóng gió dập vùi tan tác. Nói như Mộng Liên Đường Chủ nhân là khúc đoạn trường này như có máu rỏ trên đầu ngọn bút của Nguyễn Du, như có nước mắt của thi nhân thấm qua trang giấy. Hơn hai trăm năm rồi, những giọt nước mắt nhân tình ấy vẫn chưa ráo.

5. Kết bài 5

Như vậy, với những ý nghĩa về nội dung và giá trị về nghệ thuật nói trên, đoạn trích "Trao duyên" nói chung và tám câu thơ cuối đoạn trích nói riêng đã giúp cho người đọc có thể phần nào đồng cảm và thấu hiểu cho nỗi lòng của nhân vật Thúy Kiều. Đó cũng là tình cảm dành cho những kiếp nữ nhân tài hoa nhưng bị sự cay nghiệt của số phận dồn ép đến tận cùng. Tuy nhiên, phải thừa nhận một điều rằng dù cho tình cảnh có ngang trái, éo le đến nhường nào, ở họ vẫn toát lên những vẻ đẹp đáng quý.

6. Kết bài 6

Nỗi đau của Kiều trong Trao duyên cũng là nỗi đau của nhân phẩm bị chà đạp, của giá trị con người bị giày xéo. Tiếng khóc ở đây là tiếng khóc cho mình, cho người, khóc cho cuộc đời, cho nỗi đau nhân thế. Nhà thơ Tố Hữu đã viết một lời thơ rất xúc động: "Tố Như ơi, lệ chảy quanh thân Kiều". Dòng lệ đó đòi công bằng và chính nghĩa phải lên tiếng, đòi công lí và tự do phải hành động. Tất cả đều nhằm khẳng định phẩm giá con người.

7. Kết bài 7

Tác phẩm đã làm rung động biết bao trái tim người đọc từ hàng thế hệ nay. Đoạn trích "Trao duyên" đã phác họa thành công bi kịch tình yêu của Thúy Kiều, nhưng ánh lên rực rỡ một nàng Kiều đẹp đẽ, sống động với nhân cách cao cả. Càng hiểu nàng bao nhiêu, ta càng thương nàng bấy nhiêu, cảm phục nàng bấy nhiêu. Bởi vì người ta có thể hi sinh mọi thứ vì tình yêu, còn nàng thì lại hi sinh tình yêu vì chữ hiếu. Điều đó chẳng đáng cảm phục lắm sao.

8. Kết bài 8

Như vậy qua bài thơ ta thấy được tâm trạng của Thúy Kiều khi trao duyên cho em gái mình. Cái xã hội phong kiến kia đã khiến cho chữ tình chữ hiếu bị đặt lên bàn cân và buộc người con gái hiếu thảo kia phải lựa chọn. Mà vốn dĩ chữ hiếu và chữ tình không thể nào đem ra cân được. Chữ hiếu làm tròn thì chữ tình kia lại đành thất hẹn, làm trái lời thề. Chính bởi lẽ ấy mà Kiều cảm thấy rất đau đớn thậm chí cô đã nghĩ đến cái chết.

9. Kết bài 9

Đoạn thơ là một cơn khủng hoảng, một trận sóng gió tơi bời trong lòng con người tội nghiệp Thúy Kiều. Nàng đau khổ, quằn quại đau phải vì bản thân mình? Tất cả trái tim yêu thương nàng dành cho người yêu. Tâm hồn vị tha ấy cao đẹp biết chừng nào! Thương người đắm thắm sâu xa, muốn cho người được hạnh phúc, còn mình thì chấp nhận thiệt thòi, cam chịu hi sinh, tấm lòng ấy đã gây xúc động mạnh trong lòng người đọc. Đó cũng là nét sáng ngời trong phẩm giá của Thúy Kiều.

10. Kết bài 10

Đoạn "Trao duyên" trong "Truyện Kiều" là một khúc "đoạn trường" bậc nhất trong thiên "Đoạn trường tân thanh" của cuộc đời Kiều. Với con mắt tinh đời "trông thấu sáu cõi nhân gian", Nguyễn Du đã tái hiện lại cuộc trao duyên với biết bao cảm xúc ngổn ngang ấy. Qua đó, ta càng thêm hiểu hơn cho Thúy Kiều hiểu hơn cho quyết định trao duyên những tưởng đầy vô lý ấy nhưng lại thấm đượm một tình yêu chân thành mà nàng dành cho Kim Trọng.